

Întâmplare sau providența lui Dumnezeu

Era în 16 august, 1870, la Mars-la-Tour. Vânătorii francezi, d'Afrique, adică „Vânătorii pe cai din Africa de Nord”, se apropie țâșnind, pentru a strivi sub copitele cailor trupele germane epuizate. Atunci au fost aruncați în luptă împotriva lor dragonii germani din corpul de gardă și aceștia au respins inamicul de trei ori mai tare. Când trompetele au sunat adunarea, un dragon tânăr din gardă, un fiu de țăran din provincia militară de la graniță, și-a dus calul rănit prin grămada de cadavre și răniți. El auzea cu groază strigătele de moarte și de disperare ale călăreților africani negri și îi apăsa greu pe inimă gândul: „Cât de greu pot totuși să moară acești oameni care n-au un Mântuitor!” Și aici, pe câmpul de luptă a făcut o juruință: Dacă se va întoarce sănătos, atunci dorea să devină misionar și să plece în Africa, pentru a le duce păgânilor Evanghelia. Aproximativ în aceeași vreme, în îndepărtata Africa de Sud, un tânăr negru stătea în genunchi în desiș și se ruga lui Dumnezeu: „Doamne, trimite și poporului meu învățători albi, pentru ca poporul să-L cunoască pe Isus!” Tânărul se numea Kaschane și era fiul unei căpetenii din poporul negru, Bolubedu, din nordul Transvaal-ului. Ca să-și câștige o pușcă, el plecase de acasă pe coastă, unde locuiau oamenii albi, și acolo în orașul-port, Port Elisabeth, găsisese ceva și mai bun: Îl cunoscuse pe Mântuitorul și devenise creștin; și acum se ruga ca Dumnezeu să trimită și poporului său negru lumina prin misionari.

Și cam în același timp, în îndepărtata Pomerania, în Anklam, se ținea o sărbătoare misionară, dar ploua torențial și predicatorul festivității, directorul misiunii, Wangemann, era de-a dreptul supărat din cauza aceasta. Atunci a intrat o doamnă în sacristie și l-a întrebat:

„Domnule director al misiunii, oare cât costă construirea unei noi stațiuni misionare?”

„Cel puțin 2000 de taleri!”

Atunci a răspuns doamna, o domnișoară de la Medingen:

„Înaintașii mei au fondat cândva, în perioada catolică, o mănăstire în Hanovra, care mai poartă și astăzi numele neamului nostru; acum vreau să dau suma de care aveți nevoie, ca să se poată întemeia cu ea în Africa o nouă stațiune misionară și ea va purta numele nostru, „Medingen”.

Și într-adevăr, ea a dăruit în acest scop 7500 de mărci Societății Misionare Berlineze.

Acești trei oameni: dragonul gărzii, Fritz Reuter, pe câmpul de luptă de la Mars-la-Tour, fiul negru al căpeteniei, Kaschane, din Africa de Sud, și domnișoara din Medingen, nu știau nimic unul despre celălalt. Dar, minunat: Dumnezeu, care conduce destinele oamenilor prin fire invizibile, el înnodase împreună aceste trei fire de viață. Căci unsprezece ani mai târziu, în anul 1881, se împlinea rugăciunea fiului negru al căpeteniei, Kaschane.

În țara Bolubedu s-a mutat un misionar și a întemeiat acolo o stațiune misionară, „Medingen”, pentru care acea doamnă dăruise mijloacele. Și misionarul era acel dragon al gărzii de la Mars-la-Tour, Fritz Reuter. Douăzeci și nouă de ani a activat acolo cu mare binecuvântare.